

**POLITECHNIKA
BYDGOSKA**

Wydział Budownictwa,
Architektury i Inżynierii Środowiska

Karta przedmiotu Ochrona dziedzictwa

1. Informacje podstawowe

Kierunek studiów architektura		Cykl kształcenia (nabór) 2024/25	
Jednostka zarządzająca kierunkiem studiów Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska		Kod przedmiotu 01AS.DI4C.2818.24	
Poziom studiów drugiego stopnia (mgr inż.)		Języki wykładowe polski	
Profil studiów Profil ogólnoakademicki		Obligatoryjność Obowiązkowy	
Forma studiów studia stacjonarne		Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe	
		Grupy zajęć standardu B. Kontekst projektowania; B1. Teoria i historia architektury i urbanistyki, ochrona dziedzictwa, kulturoznawstwo, archeologia i teoria konserwatorstwa, prawo w procesie inwestycyjnym, etyka zawodu, ergonomia	
Wymagania wstępne	Brak wymagań.		
Przedmioty wprowadzające	Brak przedmiotów wprowadzających.		
Koordynator	Aleksander Furmanek, Daria Bręczewska-Kulesza		
Okres Semestr 3	Forma zaliczenia Egzamin		Liczba punktów ECTS 3.0
	Forma prowadzenia i godziny zajęć Wykład: 30		

2. Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Opis efektów uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się	Odniesienie do charakterystyk PRK
Wiedza:			
W1	Student rozumie złożone relacje przestrzenne w odniesieniu do skali człowieka, wielorakie, w tym psychologiczne i socjologiczne aspekty środowiska przestrzennego człowieka.	A_O2_K_W01, A_O2_K_W05, B.W1, B.W3, B.W4	P7S_WG, P7S_WG_inż, P7S_WG, P7S_WG_inż,
W2	Student wie, że wielorakie aspekty funkcji wymagają właściwej koordynacji i zna sposoby gromadzenia wiedzy na potrzeby opracowania naukowego lub badawczo-projektowego związanego z projektowaniem architektonicznym.	A_O2_K_W08, A_O2_K_W09, B.W1, B.W4, B.W7	P7S_WK, P7S_WK_inż, P7S_WG, P7S_WG_inż,
W3	Rozumie pojęcie krajobrazu kulturowego i to, że jest on wynikiem działania wielu czynników przez długi czas, a tym samym stanowi dziedzictwo kulturowe.	A_O2_K_W13, A_O2_K_W14, B.W1, B.W2, B.W3, B.W7	P7S_WK, P7S_WK_inż, P7S_WG, P7S_WG_inż,
Kompetencje społeczne:			
K1	Student potrafi wyjaśnić i kontekstowo uzasadnić dokonywanie przez siebie wyborów dotyczących rozwiązania architektonicznego w szczególności przy użyciu zróżnicowanych elementów warsztatu architekta.	A_O2_K_K01, B.S1	P7S_KK,
K2	Student rozumie znaczenie historii i dziedzictwa architektonicznego dla współczesnej kultury i współczesnej architektury.	A_O2_K_K02, B.S2	P7S_KR,
K3	Student respektuje odpowiedzialność architekta za kształtowanie jakości przestrzeni i potrafi publicznie adekwatnie zaprezentować oraz bronić przy użyciu zobiektywizowanej argumentacji, przyjętych przez siebie tez i jest zdolny do samokrytycznej oceny własnych rozwiązań.	A_O2_K_K05, A_O2_K_K06, B.S1, B.S2	P7S_KO, P7S_KK,

3. Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Formy zajęć	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Zakres wykładów i specyfika przedmiotu oraz jego przydatność w zawodzie. Stan zachowania polskich zabytków. Postawy wobec zachowanych zabytków na świecie – różnice kulturowe. Podstawowa terminologia konserwatorska i literatura przedmiotu. I wojna światowa i zniszczenia. Ogólnoeuropejska dyskusja o metodach i potrzebie odbudowy. Regulacje prawne początkowo wewnątrzpaństwowe. Liga Narodów i początki ujednolicania przepisów. II wojna światowa. Polskie powojenne odbudowy zabytków: studia przypadków. Europa podzielona politycznie. Organizacja ochrony zabytków w Polsce. Powstanie UNESCO i metodyczna rozbudowa struktur ochrony dziedzictwa ludzkości. Kulturowe sprzeczności i problemy związane z globalizacją ochrony dziedzictwa. Zabytki z dawnych czasów. Krajobrazy dawnych czasów. Budownictwo wiejskie – muzea etnograficzne i skanseny. Działalność edukacyjna. Aspekt finansowy inwestycji: skansen pod płytą Rynku w Krakowie. Ruch turystyczny jako siła napędowa przedsięwzięć konserwatorskich: Dziedziny kultury jako naczynia połączone. Zabytki przemysłu: adaptacje, ekspozycja: problem lokalizacji i liczby: Górny Śląsk i reszta Polski. „Pałace przemysłu” i wielkokubaturowe urządzenia - problem adaptacji. Dworce i zabytkowe urządzenia kolejowe (lokomotywy). Urządzenia i instalacje regulujące gospodarkę wodną: spiętrzenia, młynówki, młyny w Europie. Wieże ciśnień miejskie i kolejowe. Systemy szynowej komunikacji przemysłowej i możliwości jej wykorzystania. Oprawa informacyjna zabytków i terenów ekspozycji: sposoby rekonstrukcji przestrzeni zabytkowych obiektów. Metody komunikacji ze zwiedzającymi uwzględniające różnicowania pod względem sprawności, wieku i zainteresowań. Prace archeologiczne a ruch turystyczny. Skala możliwości: nowe technologie stosowane w ekspozycji artefaktów w przestrzeni pól bitewnych.	Wykład	W1, W2, W3, K1, K2, K3

4. Metody prowadzenia zajęć, weryfikacji efektów uczenia się i warunki zaliczenia

Forma zajęć		
Wykład	Metody prowadzenia zajęć:	
	Wykład	
	Metody (sposoby) weryfikacji:	Udział:
	Egzamin pisemny	100%
	Warunki zaliczenia przedmiotu:	
	Należy uzyskać ponad 50% punktów z zaliczenia, ażeby je zaliczyć. Zasady oceniania w zależności od uzyskanych punktów ujętych procentowo: bardzo dobry: od 91% do 100%, dobry plus: 81%-90%, dobry: 71%-80%, dostateczny plus: 61-70%, dostateczny: 51%-60%, niedostateczny: 0-50%. Należy też uzyskać ponad połowę punktacji z poszczególnych efektów uczenia się (W1, W2, W3, K1, K2 i K3).	

Efekt uczenia się dla przedmiotu	Metody (sposoby) weryfikacji
	Egzamin pisemny
W1	x
W2	x
W3	x
K1	x
K2	x
K3	x

5. Literatura

Literatura podstawowa

1. Arsyński, M., 2007. Idea-Pamięć-Troska. Rola zabytków w przestrzeni społecznej i formy działań na rzecz ich zachowania od starożytności do połowy XX w. Muzeum Zamkowe. Malbork.
2. Dettloff, P., 2006. Odbudowa i restauracja zabytków architektury w Polsce w latach 1918-1939. Teoria i praktyka. Wydawnictwo: Towarzystwo Autorów Wydawców Prac Naukowych UNIVERSITAS.
3. Kadłuczka, A., 2000. Konserwacja zabytków architektury. Kraków.
4. Małachowicz, E., Małachowicz, M., 2007. Konserwacja i rewaloryzacja architektury w środowisku kulturowym. Wyd. 4 popr. i uzup. Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, Wrocław.
5. Rymaszewski, B., 2005. Polska ochrona zabytków. Wydawnictwo Naukowe "Scholar", Warszawa.

Literatura uzupełniająca

1. Krier, L., 2001. Architecture: Choice or Fate. Architektura: wybór czy przeznaczenie. Wydawnictwo Arkady, Warszawa.
2. Krasnowolski, B. (red.), 2011. Doktryny i realizacje konserwatorskie w świetle doświadczeń krakowskich ostatnich 30 lat. Wydawnictwo WAM, Społeczny Komitet Odnowy Zabytków Krakowa, Kraków.
3. Rapoport, A., 1969. House Form and Culture, Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall. ISBN: 978-0133956733.
4. Szmygin, B. (red.), 2008. Współczesne problemy teorii konserwatorskiej w Polsce. Wyd. Międzynarodowa Rada Ochrony Zabytków ICOMOS, Politechnika Lubelska, Warszawa – Lublin.
5. Karta Wenecka 1964.

6. Nakład pracy studenta - bilans godzin i punktów ECTS

Aktywność studenta		Obciążenie studenta Liczba godzin
Zajęcia prowadzone z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	Wykład	30
	Konsultacje	2
Praca własna studenta	Przygotowanie do zajęć	10
	Studiowanie literatury	18
	Inne (przygotowanie do egzaminu)	30

Łączny nakład pracy studenta	90
Liczba punktów ECTS	3

* Godzina (dydaktyczna) oznacza 45 minut